

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2018. gada 11. septembrī*

Dempings – Ķīnas izcelsmes keramikas flīžu imports – Regulas (EK) Nr. 1225/2009 11. panta 3. un 5. punkts un 17. pants (tagad – Regulas (ES) 2016/1036 11. panta 3. un 5. punkts un 17. pants) – Lūguma veikt ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 917/2011 noteikto galīgo antidempinga maksājumu daļēju starpposma pārskatīšanu tikai attiecībā uz dempingu noraidījums – Ilglaicīgas izmaiņas apstākļos – Pārbaude izlases veidā – Individuāla pārbaude – Nesadarbošanās izmeklēšanā, kuras noslēgumā tika noteikti galīgie pasākumi

Lieta T-654/16

Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd, Fušuņa [*Foshan City*] (Ķīna), ko pārstāv *B. Spinoit* un *D. Philippe*, advokāti,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *M. França*, *T. Maxian Rusche*, *N. Kuplewatzky* un *A. Demeneix*, pārstāvji,

atbildētāja,

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas 2016. gada 11. jūlija Īstenošanas lēmumu C(2016) 4259, ar ko noraida pieprasījumu veikt daļēju starpposma pārskatīšanu, kurā apskatītu tikai dempinga aspektus, saistībā ar galīgajiem antidempinga pasākumiem, kas ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 917/2011 (2011. gada 12. septembris) ir noteikti Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes keramikas flīžu importam.

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *H. Kanninen* [*H. Kanninen*], tiesneši *J. Švarcs* [*J. Schwarcz*] (referents) un *K. Iliopulu* [*C. Iliopoulos*],

sekretāre: *K. Hērena* [*C. Heeren*], administratore,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2017. gada 28. novembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Prasītāja *Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd*, Fušuņa (Ķīna), ir keramikas flīžu ražotāja.
- 2 2011. gada 12. septembrī Eiropas Savienības Padome pieņēma Īstenošanas Regulu (ES) Nr. 917/2011, ar ko nosaka galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes keramikas flīžu importam (OV 2011, L 238, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “galīgā regula”). Antidempinga maksājumu likmes bija balstītas uz izmeklēšanā noteiktajām dempinga starpībām, jo tās bija zemākas nekā kaitējuma novēršanas līmenis.
- 3 Izmeklēšanā, kuras laikā tika noteikti šie galīgie pasākumi, Eiropas Komisija izmantoja pārbaudi izlases veidā saskaņā ar 17. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp.), kurā grozījumi visnesenāk izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 37/2014 (2014. gada 15. janvāris) (OV 2014, L 18, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “pamatregula”), [kura aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2016/1036 (2016. gada 8. jūnijs) par aizsardzību pret subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Savienības dalībvalstis (OV 2016, L 176, 21. lpp.)]. Pārbaudē izlases veidā iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem, kam bija piešķirts individuāls režīms saskaņā ar pamatregulas 9. panta 5. punktu (tagad – Regulas 2016/1036 9. panta 5. punkts), tika piemērotas individuālas antidempinga maksājumu likmes. Ražotājiem eksportētājiem, kuri izmeklēšanā bija sadarbojušies, bet kuri netika iekļauti pārbaudē izlases veidā, kā arī ražotājam eksportētājam, kurš bija iekļauts pārbaudē izlases veidā, bet kuram netika piešķirts individuāls režīms, tika piemērota antidempinga maksājuma likme, kas atbilstoši pamatregulas 9. panta 6. punktam (tagad – Regulas 2016/1036 9. panta 6. punkts) aprēķināta kā pārbaudē izlases veidā iekļauto ražotāju eksportētāju vidējā, svērtā dempinga starpība, proti, 30,6%. Astoņi ražotāji eksportētāji, kuri bija sadarbojušies, iesniedza individuālas pārbaudes pieprasījumus atbilstoši pamatregulas 17. panta 3. punktam (tagad – Regulas 2016/1036 17. panta 3. punkts). Tika nolemts veikt individuālu pārbaudi tikai par vienu no šiem ražotājiem eksportētājiem, jo šāda pārbaude nebija pārmērīgi apgrūtināša. Šis ražotājs eksportētājs bija lielākais no tiem astoņiem ražotājiem eksportētājiem, kuri bija pieprasījuši individuālu pārbaudi. Tomēr pēc galīgo konstatējumu paziņošanas izrādījās, ka šis ražotājs eksportētājs nebija iesniedzis noteiktu nepieciešamo informāciju, tādēļ ar šo ražotāju eksportētāju saistītie secinājumi atbilstoši pamatregulas 18. pantam (tagad – Regulas 2016/1036 18. pants) tika pamatoti ar pieejamajiem faktiem. Minētajam ražotājam eksportētājam, kā arī tiem ražotājiem eksportētājiem, kuri izmeklēšanā nebija sadarbojušies, tika piemērota antidempinga maksājuma likme, kas tika noteikta, izmantojot augstāko no kādam ražotājam eksportētājam, kurš sadarbojās, konstatētajām dempinga starpībām reprezentatīvam ražojumam, proti, 69,7% apmērā.
- 4 Prasītāja nepiedalījās administratīvajā procedūrā, kuras noslēgumā tika pieņemta galīgā regula, tādēļ tās nosaukums nav ietverts galīgās regulas I pielikumā. Tās attiecīgā ražojuma importam tādējādi ir piemērojama likme 69,7% apmērā.
- 5 Ar 2013. gada 7. septembra vēstuli prasītāja lūdza Komisijai veikt daļēju starpposma pārskatīšanu tikai attiecībā uz dempingu atbilstoši pamatregulas 11. panta 3. punktam (tagad – Regulas 2016/1036 11. panta 3. punkts). Šis lūgums bija pamatots, pirmkārt, ar to, ka prasītāja ir ieviesusi jaunu izplatīšanas sistēmu, izmantojot saistītu uzņēmumu, un, otrkārt, ar jauna ražojuma veida ieviešanu, kurš laikā no 2009. gada 1. aprīļa līdz 2010. gada 31. martam (turpmāk tekstā – “izmeklēšanas laikposms”) nebija pastāvējis. Prasītāja savā lūgumā veikt pārskatīšanu bija norādījusi, ka tā nebija piedalījies sākotnējā izmeklēšanā, jo tai vēl nebija zināms, kāds galīgais galamērķis būs tās ražojumiem, kurus tā izmeklēšanas laikposmā bija pārdevusi tikai vienam Ķīnas tirdzniecības uzņēmumam. Tā kā prasītāja bija norādījusi, ka tā izmeklēšanas laikposmā nebija eksportējusi attiecīgo ražojumu uz Eiropas Savienību, Komisijas dienesti vērsa prasītājas uzmanību uz to, ka, ja šis

apgalvojums ir patiess, tad atbilstošais tiesiskais līdzeklis, lai panāktu maksājuma likmes 30,6 % apmērā piemērošanu, būtu bijis lūgt piešķirt jauna ražotāja eksportētāja statusu atbilstoši galīgās regulas 3. pantam. Šajā tiesību normā ir paredzēts:

“Ja kāds no [Ķīnas] ražotājiem iesniedz Komisijai pietiekamus pierādījumus, ka tas nav eksportētājs 1. panta 1. punktā aprakstītās [Ķīnas] izcelsmes preces izmeklēšanas periodā (no 2009. gada 1. aprīļa līdz 2010. gada 31. martam), ka tas nav saistīts ar eksportētāju vai ražotāju, kam piemēro ar šo regulu noteiktos pasākumus, un ka tas ir vai nu faktiski eksportētājs attiecīgās preces, vai arī uzņēmies neatsaucamas līgumiskas saistības eksportēt ievērojamu attiecīgo preču daudzumu uz Savienību pēc izmeklēšanas perioda beigām, Padome pēc Komisijas ierosinājuma ar vienkāršu balsu vairākumu un pēc apspriešanās ar Padomdevēju komiteju var grozīt 1. panta 2. punktu, lai attiecīgajam ražotājam piemērotu maksājumu, kurš piemērojams atlasē neiekļautajiem ražotājiem, kas sadarbojās, t.i., 30,6 %.”

- 6 Pēc vairākkārtējas vēstuļu apmaiņas ar Komisiju prasītāja 2015. gada 10. februāra vēstulē lūdza apturēt tās lūguma veikt starpposma pārskatīšanu izskatīšanu atbilstoši pamatregulas 11. panta 3. punktam, lai neaizkavētu tās šīs vēstuļu apmaiņas laikā iesniegtā lūguma piešķirt jauna ražotāja eksportētāja statusu izskatīšanu.
- 7 2016. gada 28. janvārī prasītāja lūdza Komisijai atsākt tās lūguma veikt starpposma pārskatīšanu izskatīšanu. 2016. gada 13. aprīlī Komisija nosūtīja prasītājai vispārīgo informācijas dokumentu, kura mērķis bija apkopot būtiskos faktus un apsvērumus, uz kuru pamata Komisija plānoja noraidīt šo lūgumu. Ar 2016. gada 15. aprīļa lēmumu Komisija noraidīja lūgumu piešķirt jauna ražotāja eksportētāja statusu. Tā tostarp uzskatīja, ka izmeklēšanā nevarēja tikt konstatēts, ka prasītāja izmeklēšanas laikposmā nebija eksportējusi uz Savienību attiecīgo Ķīnas izcelsmes ražojumu un ka tā nebija saistīta ar eksportētāju vai ražotāju, kuram ir piemēroti ar galīgo regulu noteiktie pasākumi. Prasītāja apstrīdēja šo lēmumu lietā *Foshan Lihua Ceramic/Komisija* (T-310/16). 2016. gada 22. aprīlī prasītāja atbildēja uz vispārīgo informācijas dokumentu. Tā tostarp apgalvoja, ka Komisijas vērtējumā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā daļā, kurā tā esot atteikusies uzsākt starpposma pārskatīšanas izmeklēšanu, pamatojoties uz to, ka prasītāja nebija iekļauta izlases veidā veiktajā pārbaudē.
- 8 Ar 2016. gada 11. jūlija lēmumu Komisija noraidīja prasītājas lūgumu veikt starpposma pārskatīšanu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”). Minētā lēmuma 8. apsvērumā Komisija norādīja:

“Kā izskaidrots vispārīgā informācijas dokumenta 8. punktā, Komisija sākotnējās izmeklēšanas laikā izmantoja pārbaudi izlases veidā. Tādēļ tā izvērtēja neliela to ražotāju eksportētāju skaita situāciju, kuri bija izvēlēti dalībai izlasē, kurā prasītāja nebija iekļauta. Tā kā spēkā esošie pasākumi ir balstīti uz izlasē iekļauto uzņēmumu pārbaudi, no tā izriet, ka apgalvojumam par izmaiņām apstākļos pamatregulas 11. panta 3. punkta izpratnē ir jāattiecas uz tiem pašiem izlasē iekļautajiem uzņēmumiem vai uz izmaiņām, kas skar visus ražotājus eksportētājus šajā valstī. Tā kā prasītājas norādītās izmaiņas apstākļos ir saistītas tikai ar tās pašas situāciju, nevis ar izlasē iekļauto uzņēmumu vai visu ražotāju eksportētāju [Ķīnā] situāciju, šīm izmaiņām nav nozīmes, izskatot lūgumu atbilstoši pamatregulas 11. panta 3. punktam. Proti, sākotnējā izmeklēšanā prasītājai netika noteikta individuāla dempinga starpība, jo prasītāja nebija lūgusi piemērot individuālu režīmu. Prasītāja nevar atsaukties uz pamatregulas 11. panta 3. punktu, lai šobrīd varētu saņemt individuālu dempinga starpību. Pretējā gadījumā iespējai veikt pārbaudi izlases veidā tiktu atņemta tās lietderīgā iedarbība. Ja tās individuālā dempinga starpība ir zemāka nekā pasākumam, kurš ir attiecināts uz tās eksportu, pamatojoties uz pārbaudi izlases veidā, tās importētāji var lūgt veikt atmaksu atbilstoši pamatregulas 11. panta 8. punktam (tagad – Regulas 2016/1036 11. panta 8. punkts). Tādēļ prasītājas [...] lūgums tiek noraidīts.”

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 9 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2016. gada 13. septembrī, prasītāja cēla šo prasību.
- 10 2016. gada 7. decembrī replikā par lietu *Foshan Lihua Ceramic*/Komisija (T-310/16) prasītāja lūdza apvienot minēto lietu ar šobrīd izskatāmo lietu. 2016. gada 16. decembrī Komisija iebilda pret šo apvienošanu. Ar 2017. gada 23. janvāra lēmumu Vispārējās tiesas ceturtās palātas priekšsēdētājs nolēma neapvienot abas attiecīgās lietas.
- 11 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
  - atcelt apstrīdēto lēmumu;
  - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 12 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
  - noraidīt prasību;
  - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 13 Prasītāja ir izvirzījusi vienu vienīgu pamatu par pamatregulas 11. panta 3. un 5. punkta, lasot tos kopsakarā ar 17. panta 3. punktu (11. panta 5. punkts tagad ir kļuvis par Regulas 2016/1036 11. panta 5. punktu), kā arī 1994. gada Nolīguma par Vispārējās vienošanās par tarifiem un tirdzniecību (*GATT*) VI panta īstenošanu (OV 1994, L 336, 103. lpp.; turpmāk tekstā – “antidempinga nolīgums”), kas ietverts Pasaules Tirdzniecības organizācijas (PTO) līguma (OV 1994, L 336, 3. lpp.) 1.A pielikumā, 6.10.2 panta pārkāpumu. Šī pamata atbalstam prasītāja būtībā ir izvirzījusi septiņus argumentus.
- 14 Pirmkārt, prasītāja būtībā uzskata, ka no pamatregulas 11. panta 3. punkta neizriet, ka izlasē neiekļauta ražotāja eksportētāja lūgumam veikt starpposma pārskatīšanu ir jābūt balstītam uz pierādījumiem par izmaiņām apstākļos, kas skar visus ražotājus eksportētājus. Turklāt pierādīt šādas izmaiņas apstākļos parasti esot gandrīz neiespējami.
- 15 Otrkārt, prasītāja uzskata, ka ir tikusi diskriminēta, jo pārbaudē izlases veidā ieļautajiem ražotājiem eksportētājiem neesot pienākuma sniegt šādus pierādījumus. Šajā ziņā prasītāja apstrīd to, ka pārbaudē izlases veidā iekļautie ražotāji eksportētāji un tajā neiekļautie ražotāji eksportētāji ir dažādās situācijās. Atšķirība starp šīm divām ražotāju eksportētāju grupām esot saistīta nevis ar kādām “specifiskām, īpašām vai veida iezīmēm” starp tiem, bet izrietot vienīgi no plašās novērtējuma brīvības, kas Komisijai pastāv, nosakot pārbaudes izlases veidā veikšanas kritērijus.
- 16 Treškārt, no 2016. gada 9. jūnija sprieduma *Growth Energy un Renewable Fuels Association*/Padome (T-276/13, EU:T:2016:340) 189. punkta izrietot, ka par ražotāju eksportētāju ir jāveic individuāla pārbaude, izņemot gadījumus, kad eksportētāju vai ražotāju skaits ir tik liels, ka individuālas pārbaudes būtu pārmērīgi apgrūtināšas iestādēm un neļautu savlaicīgi pabeigt izmeklēšanu. Lai arī Komisija nebija piešķirusi prasītājai tiesības uz individuālu pārbaudi, tā neapgalvo, ka prasītājas 2013. gada septembra lūgums veikt pārskatīšanu būtu liedzis tai savlaicīgi pabeigt pārskatīšanas izmeklēšanu. Tādējādi Komisija esot pārkāpusi pamatregulas 17. panta 3. punktu, kā arī antidempinga nolīguma 6.10.2. pantu. Turklāt, pretēji Komisijas apgalvotajam, pamatregulā neesot paredzēts nekāds laika ierobežojums individuālas pārbaudes pieprasīšanai.

- 17 Ceturtkārt, no pamatregulas 11. panta 5. punkta izrietot, ka šīs pašas regulas 17. panta 3. punkts ir piemērojams arī starpposma pārskatīšanas procedūrās. Līdz ar to argumentācija, ar kuru ir pamatots atteikums uzsākt pārskatīšanas izmeklēšanu, pamatojoties uz pārbaudes izlases veidā lietderīgo iedarbību, esot kļūdaina.
- 18 Piektkārt, PTO ietvaros izveidotā speciālā grupa ziņojumā “Amerikas Savienotās Valstis – Antidempinga pasākumi attiecībā uz noteiktiem garneļu veidiem no Vjetnamas”, kas pieņemts 2011. gada 11. jūlijā (WT/DS404/R, 7.181. punkts) saistībā ar starpposma pārskatīšanu, esot atzinusi, ka antidempinga nolīguma 6.10.2. panta pirmā teikuma piemērošana tiek īstenota tikai tad, ja izlasē neiekļautie eksportētāji vai ražotāji sniedz t.s. brīvprātīgās atbildes. Prasītājas lūgums veikt starpposma pārskatīšanu esot uzskatāms par brīvprātīgu atbildi šīs tiesību normas izpratnē.
- 19 Sestkārt, prasītāja replikā apgalvo, ka pēc tās lūguma iesniegšanas un pēc tam, kad tā bija pierādījusi individuālas un specifiskas izmaiņas apstākļos, Komisijai bija vismaz jāatzīst tā par eksportētāju, kas šobrīd sadarbojas, un atbilstoši pamatregulas 9. panta 6. punktam jāpiemēro tai antidempinga maksājuma likmi, kas aprēķināta kā pārbaudē izlases veidā iekļauto ražotāju eksportētāju vidējā, svērtā dempinga starpība.
- 20 Septītkārt, prasītāja esot jau norādījusi savus argumentus par pamatregulas 17. panta 3. punktu savā atbildē uz vispārīgo informatīvo dokumentu, bet Komisija apstrīdētajā lēmumā neesot nekādi uz to reaģējusi, tādējādi pārkāpdama prasītājas tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu un tās tiesības uz aizstāvību. Turklāt, atsakoties piešķirt tai jauna eksportētāja statusu, kā arī veikt starpposma pārskatīšanu, Komisija esot radījusi prasītājai tādu stāvokli, ka attiecībā uz to nebija iespējams pareizi piemērot spēkā esošos noteikumus.
- 21 Komisija apstrīd prasītājas argumentus.
- 22 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punkta pirmo daļu pēc kāda eksportētāja, importētāja vai Savienības ražotāju pieprasījuma, kurā ir ietverti pietiekami pierādījumi, kas pamato nepieciešamību pēc šādas starpposma pārskatīšanas, var pārskatīt arī nepieciešamību turpināt pasākumu piemērošanu. Šajā gadījumā prasītāja pieprasījumu bija iesniegusi tās ražotājas eksportētājas statusā. Turklāt lietas dalībnieku starpā nav domstarpību par to, ka minētais lūgums attiecas tikai uz dempingu.
- 23 No pamatregulas 11. panta 3. punkta otrās daļas noteikumiem izriet, ka faktiski, ja pieprasījumu iesniedz eksportētājs un tas attiecas tikai uz dempingu, starpposma pārskatīšanu uzsāk, ja pieprasījumā ir sniegti pietiekami pierādījumi tam, ka pasākuma turpmāka piemērošana, lai neitralizētu dempingu, ilgāk nav nepieciešama.
- 24 Saskaņā ar judikatūru, runājot par pārskatīšanas pieprasījumu, kas attiecas tikai uz dempingu, Padome, ņemot vērā minētās tiesību normas, var konstatēt ievērojamas apstākļu izmaiņas attiecībā uz dempingu un ir tiesīga pēc ilglaicīgu izmaiņu konstatēšanas secināt, ka ir jāmaina attiecīgie antidempinga maksājumi (skat. spriedumu, 2015. gada 28. aprīlis, *CHEMK* un *KF/Padome*, T-169/12, EU:T:2015:231, 37. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 25 Tādējādi no pamatregulas 11. panta 3. punkta otrās un trešās daļas (tagad – Regulas 2016/1036 11. panta 3. punkta otrā un trešā daļa) formulējuma izriet, ka starpposma pārskatīšanas mērķis ir izvērtēt antidempinga pasākumu nepieciešamību un šajā ziņā, ja eksportētāja pārskatīšanas pieprasījums attiecas tikai uz dempingu, tādā gadījumā iestādēm vispirms ir jāizvērtē vajadzība saglabāt esošo pasākumu un tādēļ saistībā ar dempingu konstatēt ne tikai ievērojamas, bet arī ilglaicīgas apstākļu izmaiņas (spriedums, 2015. gada 28. aprīlis, *CHEMK* un *KF/Padome*, T-169/12, EU:T:2015:231, 43. punkts).

- 26 Tiesa saistībā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 2176/84 (1984. gada 23. jūlijs) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām vai subsidētu importu no valstīm, kas nav Eiropas Ekonomikas kopienas dalībvalstis (OV 1984, L 201, 1. lpp.), 14. panta 1. punkta piemērošanu, saskaņā ar kuru pārskatīšana tiek veikta pēc ieinteresētās personas pieprasījuma, tostarp ar nosacījumu, ka tā iesniedz pierādījumus par izmaiņām apstākļos, kas ir pietiekamas, lai pamatotu šīs pārskatīšanas nepieciešamību, ir precizējusi, ka pārskatīšanas procedūra tiek ierosināta, ja ir mainījušies tie apstākļi, kuri ir pamatā regulā par antidempinga maksājumiem paredzētajiem rādītājiem (spriedums, 1987. gada 24. februāris, *Continentalen Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken/Komisija*, C-312/84, EU:C:1987:94, 11. punkts). Tieši atsaucoties uz šo judikatūru, Vispārējā tiesa, piemērojot Padomes Regulas (EK) Nr. 384/96 (1995. gada 22. decembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.), 11. panta 3. punktu (tagad – pamatregulas 11. panta 3. punkts), nosprieda, ka pārskatīšanas procedūras mērķis ir pielāgot piemērotos maksājumus to apstākļu pārmaiņām, kuri bijuši to pamatā, un tādējādi tajā ir ietverts pieņēmums, ka šie apstākļi ir mainījušies (spriedums, 2000. gada 29. jūnijs, *Medici Grimm/Padome*, T-7/99, EU:T:2000:175, 82. punkts).
- 27 No tā izriet, ka pamatregulas 11. panta 3. punktā paredzētajā ražotāja eksportētāja iesniegtajā lūgumā veikt starpposma pārskatīšanu tikai attiecībā uz dempingu ir jābūt ietvertiem pierādījumu piedāvājumiem par to, ka saistībā ar apstākļiem, kuri ir bijuši pamatā tās dempinga starpības noteikšanai, kas ir tikusi izmantota minēto lūgumu iesniegušajam ražotājam eksportētājam piemērotā antidempinga maksājuma noteikšanai, ir notikušas ievērojamas un ilglaicīgas izmaiņas.
- 28 Šajā lietā, tā kā prasītāja nepiedalījās izmeklēšanā, kuras noslēgumā tika pieņemta galīgā regula, tā gan atbilstoši pamatregulas 18. panta 1. punktam (tagad – Regulas 2016/1036 18. panta 1. punkts), gan atbilstoši paziņojuma par šīs sākotnējās procedūras uzsākšanu (OV 2010, C 160, 20. lpp.) 6. punktam ir uzskatāma par tādu, kas izmeklēšanā nav sadarbojusies. Saskaņā ar šīm iepriekš minētajām tiesību normām konstatējumi saistībā ar ražotājiem eksportētājiem, kas nav sadarbojušies, bija pamatoti ar pieejamajiem datiem, un tādējādi šie konstatējumi varēja būt nelabvēlīgāki nekā tad, ja tie būtu sadarbojušies.
- 29 Konkrētāk no Komisijas Regulas (ES) Nr. 258/2011 (2011. gada 16. marts), ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu [Ķīnas] izcelsmes keramikas fližu importam (OV 2011, L 70, 5. lpp.), 66. un 77. apsvēruma un galīgās regulas 92. un 93. apsvēruma izriet, ka ražotājiem eksportētājiem, kuri izmeklēšanā nesadarbojās, kā, piemēram, prasītāja, tika piemērota antidempinga maksājuma likme, kas tika noteikta, izmantojot augstāko no kādam ražotājam eksportētājam, kurš sadarbojās, konstatētajam dempinga starpībām reprezentatīvam ražojumam, proti, 69,7 % apmērā.
- 30 No tā izriet, ka visiem šajā kategorijā ietilpstošajiem ražotājiem eksportētājiem ir jāpierāda, ka apstākļi, kas ir bijuši šīs pēdējās minētās noteikšanas pamatā, ir ievērojami un ilglaicīgi izmainījušies. Tā kā šī noteikšana ir balstīta uz datiem, kas saistīti ar pārbaudi izlases veidā, prasītāja – kā to pamatoti ir norādījusi Komisija – var izpildīt tai šajā ziņā pastāvošo pierādīšanas pienākumu, tāpat pierādot vai nu to, ka saistībā ar apstākļiem, kuri ir bijuši pamatā tās dempinga starpības noteikšanai, kas ir tikusi izmantota pārbaudē izlases veidā iekļautajiem uzņēmumiem piemērotā antidempinga maksājuma noteikšanai, ir notikušas ievērojamas un ilglaicīgas izmaiņas, vai nu to, ka šādas izmaiņas ir ietekmējušas visus eksportētājvalsts ražotājus eksportētājus.
- 31 Tā kā prasītāja savā lūgumā veikt starpposma pārskatīšanu, kas attiecas tikai uz dempingu, ir vienīgi norādījusi uz jaunas izplatīšanas sistēmas ieviešanu, izmantojot saistītu uzņēmumu, un jauna ražojuma veida ieviešanu, kurš izmeklēšanas laikposmā nebija pastāvējis, tā ir norādījusi vienīgi ar tās pašas situāciju saistītu informāciju, ko tā arī pati ir tieši atzinusi.
- 32 No tā izriet, ka Komisija varēja pamatoti secināt, ka prasītāja nav iesniegusi vajadzīgos pierādījumus elementus, lai pamatotu daļējas starpposma pārskatīšanas uzsākšanu, kas attiektos tikai uz dempingu, un līdz ar to – noraidīt tās lūgumu.

- 33 Šo secinājumu neatspēko dažādi pārējie prasītājas izvirzītie argumenti.
- 34 Pirmkārt, saistībā ar argumentu par to, ka prasītāja esot tikusi diskriminēta salīdzinājumā ar pārbaudē izlases veidā iekļautajiem uzņēmumiem, pirmām kārtām ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienlīdzīgas attieksmes un diskriminācijas aizlieguma princips prasa, lai salīdzināmas situācijas netiktu aplūkotas atšķirīgi un atšķirīgas situācijas netiktu aplūkotas vienādi, ja vien tādi pieejai nav objektīva attaisnojuma (skat. spriedumu, 2007. gada 13. decembris, *Asda Stores*, C-372/06, EU:C:2007:787, 62. punkts un tajā minētā judikatūra). Prasītāja, kura sākotnējā izmeklēšanā nebija sadarbojusies, nekādā ziņā neatrodas tādā pašā situācijā saistībā ar dempinga starpības noteikšanu kā ražotāji eksportētāji, kas bija piedalījušies šajā izmeklēšanā. Tā kā likumdevējs pamatregulas 18. panta 1. punktā ir paredzējis, ka antidempinga maksājuma likme ražotājiem eksportētājiem, kuri nesadarbojas, tiek noteikta, pamatojoties uz pieejamajiem datiem, šī likme var būt nelabvēlīgāka nekā tā varētu būt bijusi, ja tie būtu sadarbojusies. Šīs likmes noteikšanas sākotnējā procedūrā veids loģiski ietekmē nosacījumus, ar kādiem šāds ražotājs eksportētājs var lūgt veikt daļēju starpposma pārskatīšanu, kas attiecas tikai uz dempingu, – kā tas ir ticis precizēts šī sprieduma 22.–32. punktā.
- 35 Otrām kārtām prasītāja nevar pierādīt, ka attiecībā uz to ir pastāvējusi diskriminācija, atsaucoties uz iespējamo to ražotāju eksportētāju diskrimināciju, kuri bija sadarbojusies un kuri netika iekļauti pārbaudē izlases veidā, salīdzinājumā ar tiem, kuri tika tajā iekļauti. Tā kā prasītāja nebija piedalījusies sākotnējā izmeklēšanā, tā nebija lūgusi iekļaut to pārbaudē izlases veidā. Ciktāl tās arguments nav saistīts ar tās pašas situāciju, tā iespējamā pamatotība nevar izraisīt apstrīdētā lēmuma atcelšanu daļā, kurā tas attiecas uz prasītāju. Tādējādi prasītājai nav nekādas intereses to izvirzīt (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2017. gada 28. februāris, *JingAo Solar* u.c./Padome, T-157/14, nav publicēts, EU:T:2017:127, 64.–72. punkts).
- 36 Otrkārt, saistībā ar argumentiem par pamatregulas 11. panta 5. punkta un 17. panta 3. punkta pārkāpumu (skat. šī sprieduma 16. un 17. punktu) pirmām kārtām ir jāatgādina, ka, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās teksts, bet arī tās konteksts un tiesiskā regulējuma, kurā šī norma ir ietverta, izvirzītie mērķi (skat. spriedumu, 2014. gada 18. septembris, *Valimar*, C-374/12, EU:C:2014:2231, 42. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 37 Otrām kārtām no pamatregulas 11. panta 5. punkta izriet, ka “šīs regulas attiecīgos noteikumus par procedūrām un izmeklēšanu veikšanu, izņemot tos, kas attiecas uz termiņiem, piemēro ikviena pārskata gadījumā, ko veic atbilstīgi šā panta 2., 3. un 4. punktam”. Tādējādi ar pamatregulas 11. panta 5. punktu uz pārskatīšanas procedūrām netiek paplašināti attiecināti visi noteikumi par procedūrām un izmeklēšanu veikšanu, kas ir piemērojami sākotnējās izmeklēšanas laikā. Pamatregulas 11. panta 5. punktā šo noteikumu piemērošana pārskatīšanas procedūrām ir atkarīga no to atbilstošā rakstura.
- 38 Trešām kārtām saskaņā ar pastāvīgo judikatūru – pārskatīšanas procedūra principā atšķiras no sākotnējās izmeklēšanas procedūras, kuru reglamentē citi pamatregulas noteikumi. Objektīvā atšķirība starp šiem diviem procedūras veidiem ir tāda, ka imports, kam piemēro pārskatīšanas procedūru, ir imports, kam jau ir tikuši piemēroti galīgi antidempinga pasākumi un attiecībā uz kuru principā ir sniegti pietiekami pierādījumi, lai konstatētu, ka šo pasākumu atcelšana, iespējams, radītu dempinga un zaudējumu turpināšanos vai atkārtāšanos. Turpretim, ja attiecībā uz importu tiek veikta sākotnējā izmeklēšana, tās mērķis tieši ir konstatēt apgalvotā dempinga pastāvēšanu, pakāpi un sekas (spriedums, 2005. gada 27. janvāris, *Europe Chemi-Con (Deutschland)*/Padome, C-422/02 P, EU:C:2005:56, 48.–50. punkts; skat. arī spriedumu, 2015. gada 28. aprīlis, *CHEMK* un *KF*/Padome, T-169/12, EU:T:2015:231, 59. un 60. punkts).
- 39 Šādos apstākļos Tiesa jau ir atzinusi, ka daži no sākotnējo izmeklēšanu reglamentējošajiem noteikumiem, ņemot vērā ar pamatregulu ieviestās sistēmas vispārējo struktūru un mērķus, nav paredzēti piemērošanai pārskatīšanas procedūrai (skat. spriedumu, 2015. gada 28. aprīlis, *CHEMK* un *KF*/Padome, T-169/12, EU:T:2015:231, 59. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 40 Šajā gadījumā pietiek konstatēt, ka tāda pamatregulas 17. panta 3. punkta piemērošana, atbilstoši kurai tiku paredzēta individuāla pārbaude arī izvērtējot tāda ražotāja eksportētāja iesniegtu lūgumu veikt starpposma pārskatīšanu, kurš sākotnējā izmeklēšanā nav sadarbojies, nelabvēlīgi ietekmētu starpposma pārskatīšanas procedūras mērķi, kas izklāstīts šī sprieduma 22.–27. punktā. Šāda pieeja neļautu izvērtēt, vai saistībā ar apstākļiem, kuri ir bijuši pamatā tās dempinga starpības noteikšanai, kas ir tikusi izmantota minētajam ražotājam eksportētājam piemērotā antidempinga maksājuma noteikšanai, ir notikušas ievērojamas un ilglaicīgas izmaiņas. Dati, kuri izriet no tās informācijas analīzes, kas saistīta ar pārbaudē izlases veidā iekļautajiem ražotājiem eksportētājiem, tādējādi tiku salīdzināti ar pašu attiecīgo ražotāju eksportētāju datiem.
- 41 Līdz ar to, izvērtējot nepieciešamību uzsākt starpposma pārskatīšanas izmeklēšanu, pamatojoties uz prasītājas norādītajām divām apgalvotajām izmaiņām apstākļos, individuālas pārbaudes veikšana nav atbilstīga. Ja būtu citādi, prasītāja varētu izvairīties no pierādīšanas jomā pastāvošajiem pienākumiem, kuri, ņemot vērā tās statusu kā uzņēmumam, kas sākotnējā izmeklēšanā nav sadarbojies, tai ir jāievēro saistībā ar pamatregulas 11. panta 3. punkta piemērošanu.
- 42 No tā izriet, ka ar pamatregulu ieviestās sistēmas vispārējā struktūra un mērķi liedz prasītājai atsaukties uz pamatregulas 11. panta 5. punktu un 17. panta 3. punktu, lai lūgtu individuālas antidempinga maksājuma likmes piemērošanu procedūrā, ko tā bija ierosinājusi atbilstoši šīs pašas regulas 11. panta 3. punktam. Prasītāja savu argumentu pamatojumam nevar arī atsaukties uz antidempinga nolīguma 6.10.2. pantu, jo šis noteikums, izņemot tā otro teikumu, saskaņā ar kuru “nedrīkst neievērot brīvprātīgi sniegtas atbildes”, ir ticis transponēts ar pamatregulas 17. panta 3. punktu, un prasītāja nav apgalvojusi, ka šī transponēšana būtu bijusi nepareiza.
- 43 Šos secinājumus apstiprina vispirms jau pamatregulas 17. panta, it īpaši tā 3. punkta, formulējums un struktūra, saskaņā ar kuru šajā tiesību normā paredzētā individuālā pārbaude ir piemērojama tikai tajās pārbaudēs, kurās Komisija ir izmantojusi pārbaudi izlases veidā. Tajā ir paredzēts, ka “gadījumos, kad pārbaudi ierobežo saskaņā ar šo pantu, tomēr aprēķina individuālu dempinga starpību”. Lūguma veikt starpposma pārskatīšanu izskatīšana atšķiras no pārbaudes, kuras noslēgumā tika noteikti galīgie antidempinga pasākumi (skat. šī sprieduma 38. punktu), un, pretēji prasītājas tiesas sēdē apgalvotajam, nav uzskatāma par tās turpinājumu. Šo divu pārbaudžu dažādo raksturu apstiprina arī to starpā pastāvošā saistība, kas izriet no pamatregulas. Pirmkārt, saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punkta pirmo daļu starpposma pārskatīšanu ražotājs eksportētājs var lūgt tikai gadu pēc galīgo pasākumu ieviešanas, otrkārt, izmeklēšanas laikposms starpposma pārskatīšanas veikšanai ir vēlāks par sākotnējās izmeklēšanas datumu (spriedumi, 2016. gada 28. janvāris, *CM Eurologistik* un *GLS*, C-283/14 un C-284/14, EU:C:2016:57, 72. punkts; 2013. gada 13. septembris, *Cixi Jiangnan Chemical Fiber* u.c./Padome, T-537/08, nav publicēts, EU:T:2013:428, 71. punkts, un ģenerāladvokāta N. Jēskinena [*N. Jääskinen*] secinājumi apvienotajās lietās *CM Eurologistik* un *GLS*, C-283/14 un C-284/14, EU:C:2015:628, 29. punkts) un, treškārt, starpposma pārskatīšanas izmeklēšana var attiekties tostarp tikai uz dempingu vai zaudējumiem, savukārt sākotnējai izmeklēšanai ir jābūt pilnīgai.
- 44 Šajā gadījumā, izskatot prasītājas lūgumu veikt starpposma pārskatīšanu, Komisija nebija izmantojusi pārbaudi izlases veidā atbilstoši pamatregulas 17. panta 1. punktam (tagad – Regulas 2016/1036 17. panta 1. punkts). Tā izskatīja šo lūgumu tieši, pamatojoties uz tajā ietvertu informāciju. Līdz ar to pamatregulas 17. panta 3. punkts šajā procedūrā nebija piemērojams.
- 45 Turpinājumā – pretēji prasītājas norādītajam, tā nevar jebkurā brīdī lūgt veikt individuālu pārbaudi saskaņā ar pamatregulas 17. panta 3. punktu, lai panāktu, ka Komisija pārskata prasītājas importam piemērojamo antidempinga maksājuma likmi. Antidempinga maksājumu likmes var tikt grozītas tikai, piemērojot pamatregulas 11. un 12. pantu (12. pants tagad ir kļuvis par Regulas 2016/1036 12. pantu). Prasītājas lūgums tika iesniegts, pamatojoties uz pamatregulas 11. panta 3. punktu, un šī sprieduma 41. un 42. punktā jau ir ticis nospriests, ka šajā lietā šīs pašas regulas 17. panta 3. punkta piemērošana šajā ziņā nebija atbilstoša.

- 46 Visbeidzot saistībā ar pārbaudes izlases veidā izmantošanu sākotnējā izmeklēšanā no pamatregulas 11. panta 4. punkta ceturtās daļas (tagad – Regulas 2016/1036 11. panta 4. punkta ceturtā daļa) izriet, ka jauns ražotājs eksportētājs nevar lūgt veikt pārskatīšanu atbilstoši šī paša punkta iepriekšējām daļām. Tas tā ir tādēļ, lai izvairītos no tā, ka šādiem ražotājiem eksportētājiem tiek radīta labvēlīgāka situācija nekā ražotājiem eksportētājiem, kuri sākotnējā izmeklēšanā bija sadarbojušies, bet kuri netika iekļauti pārbaudē izlases veidā un kuriem tādējādi tika piemērota antidempinga maksājuma likme, kas aprēķināta saskaņā ar pamatregulas 9. panta 6. punktu. Nav nekāda iemesla uzskatīt, ka Savienības likumdevējs būtu vēlējis atļaut, ka ražotājam eksportētājam, kurš sākotnējā izmeklēšanā nav sadarbojies, pārskatīšanas procedūras noslēgumā tiek piemērota individuāla antidempinga maksājuma likme, ja tas ir izslēdzis šādu iespēju saistībā ar jaunajiem ražotājiem eksportētājiem.
- 47 Treškārt, prasītāja tikai replikā ir izvirzījusi argumentu, ka Komisija varēja vismaz turpmāk uzskatīt to par ražotāju eksportētāju, kurš ir sadarbojies, un šī iemesla dēļ piešķirt tai tiesības uz antidempinga maksājuma likmi, kas atbilstoši pamatregulas 9. panta 6. punktam ir piemērojama ražotājiem eksportētājiem, kuri ir sadarbojušies. Atbildot uz tiesas sēdē šajā ziņā uzdotajiem jautājumiem, prasītāja atzina, ka tas ir jauns pamats, kurš attiecas uz šīs pēdējās minētās tiesību normas pārkāpumu, neizvirzot nevienu argumentu par to, ka šis pamats būtu balstīts uz tādiem tiesiskiem un faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā, vai ka tas būtu jāuztver kā prasības pieteikumā izvirzīta argumenta papildinājums. Līdz ar to atbilstoši Vispārējās tiesas reglamenta 84. pantam šis pamats ir nepieņemams.
- 48 Ceturtkārt, saistībā ar apgalvojumiem par antidempinga nolīguma 6.10.2. panta interpretāciju PTO ietvaros izveidotās speciālās grupas ziņojumā “Amerikas Savienotās Valstis – Antidempinga pasākumi attiecībā uz noteiktiem garneļu veidiem no Vjetnamas”, kas pieņemts 2011. gada 11. jūlijā (WT/DS404/R, 7.181. punkts), pietiek konstatēt, ka nedz no prasītājas citētās šī ziņojuma rindkopas, nedz no kādas citas minētā ziņojuma rindkopas, kas attiecas uz šī panta interpretāciju, neizriet, ka par antidempinga izmeklēšanu atbildīgajām iestādēm, kā, piemēram, Komisijai, būtu pienākums uzsākt tādu starpposma pārskatīšanas procedūru kā tā, kas Savienības tiesību ietvaros ir paredzēta pamatregulas 11. panta 3. punktā, pamatojoties uz informāciju, kas saistīta tikai ar apgalvotajām izmaiņām apstākļos, kuras ir skārušas ražotāju eksportētāju, kurš sākotnējā izmeklēšanā, kurā tika izmantota pārbaude izlases veidā, nebija sadarbojies. No tā arī neizriet, ka tādā situācijā kā šajā lietā šāds ražotājs eksportētājs var atsaukties uz antidempinga nolīguma 6.10.2. pantu saistībā ar savu lūgumu uzsākt starpposma pārskatīšanu, kas ir balstīts uz informāciju, kura skar vienīgi to pašu.
- 49 Piektkārt, prasītāja pārmet Komisijai, ka tā apstrīdētajā lēmumā nav atbildējusi uz tās argumentiem par pamatregulas 17. panta 3. punktu. Tomēr, kā jau tikko tika nospriests, šī tiesību norma šajā lietā nekādi neietekmē pamatregulas 11. panta 3. punkta interpretāciju un piemērošanu, kas ir precizēta šī sprieduma 22.–32. punktā. Tiešā veidā neatbildot uz argumentiem, kas saistīti ar šajā lietā nepiemērojamu tiesību normu, Komisija nevarēja pārkāpt tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu un tiesības uz aizstāvību.
- 50 Tādējādi vienīgais izvirzītais pamats ir noraidāms.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 51 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 1. punktam lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram nolēmums ir labvēlīgs.
- 52 Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež segt savus, kā arī atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

- 1) **Prasību noraidīt.**
- 2) ***Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Kanninen

Schwarcz

Iliopoulos

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2018. gada 11. septembrī.

[Paraksti]